

American Thinker: Smrť informovaného súhlasu: Keď lekári namiesto liečenia chladnokrvne vraždia

- CZ24 News | 21. září 2023

Tu je jedna modelová situácia, ktorá sa v nemocniciach počas pandémie covidu nikdy nestala.

Lekár si sadol vedľa pacienta a povedal: „Máte na výber. Môžeme vám dať remdesivir, ktorý zabil 53% pacientov počas klinických skúšok na ebolu. Bolo to až také zlé, že skúšky museli byť predčasne ukončené.“

„A tu si v informačnom letáku k remdesiviru všimnete: Len málo ľudí užívalo remdesivir. Môžu sa vyskytnúť vážne a neočakávané vedľajšie účinky. Alebo vám namiesto remdesiviru môžeme dať ivermektín, bezpečný a účinný liek, ktorý sa úspešne používa už desaťročia, a pošleme vás domov.“

Čomu by ste dali prednosť?

Dôvod, prečo k tomuto rozhovoru nikdy nedošlo, je ten, že nemocnica by prišla o príliš veľa peňazí.

Ak vám nemocnica dala ivermektín a poslala vás domov, vláda zaplatila nemocnici 3 200 dolárov. Ak vám však nemocnica dala remdesivir, vláda zaplatila celý nemocničný účet plus 20% bonus.

Vedenie nemocníc tak malo na výber dostať 3 200 alebo 500 000 dolárov, čo bol priemerný nemocničný účet (na Slovensku boli sumy možno trochu iné, ale princíp rovnaký). Víťazná možnosť je preto jasná. Pacienti dostali remdesivir – či už ho chceli alebo nie.

Informovaný súhlas v nemocniciach počas covidu zomrel grotesknou smrťou. Neexistovali žiadne informácie, nebol obdržaný žiadny súhlas a bez neho sa pacienti zredukovali na bezmocné obete, zneužívané na korupčný finančný zisk a nemorálne experimenty.

Informovaný súhlas bol zakotvený v mnohých súdnych rozhodnutiach ako základ etickej lekárskej praxe a vryl sa do povedomia verejnosti z Norimberských procesov. Sedem nacistických lekárov bolo v Nemecku obesených americkým vojenským tribunálom za „vraždy, mučenie a iné zverstvá spáchané v mene lekárskej vedy“.

Vraždy, mučenie a iné zverstvá sú však presne to, čo spáchal zdravotnícky personál v nemocniciach proti tisíciam pacientom počas covidu.

Vražední lekári nedodržiavali ani vyslovené želania pacientov

Vezmime si napríklad Raya Lamara, ktorý prišiel na pohotovosť so správou napísanou čiernou fixkou na ruke: „NO VENT NO REMDESIVIR.“ (Nie ventilátor, nie remdesivir). Na druhú ruku napísal rovnakú správu a pridal meno a telefónne číslo svojej manželky.

Napriek tomu mu lekári dali remdesivir bez toho, aby ho o tom informovali. Jeho vdova Patti uviedla, že neustále premýšľa, čo mohla urobiť, aby ho zachránila.

Christine Johnsonová povedala lekárom, že prediskutovala všetky predpísané lieky so svojou dcérou,

ktorá je zdravotná sestra, a dospela k záveru, že remdesivir nechce. Na tom však nezáležalo. Christine dostala remdesivir, keď spala. Teraz už jej dcéra Michelle nemá matku.

Rebecca Stevensová bola vášnivou čitateľkou portálu *The Epoch Times*, kde sa dozvedela o nebezpečenstvách remdesiviru. Ako potvrdzujú jej nemocničné záznamy, odmietla ho pri piatich rôznych príležitostiach. Zdravotníckemu personálu však bolo jedno, čo Rebecca chce. Dostala remdesivir bez jej vedomia a teraz je Rebecciných päť vnukov bez babičky.

Na Slovensku poznáme podobný prípad, keď známy lekár MUDr. Piják ležal v nemocnici s covidom a tiež odmietal remdesivir, no po nátlaku lekárov a napriek viacerým kontraindikáciám mu ho nasadili. Našťastie, on zlovôľu vražedných lekárov prežil.

Pacientom podávali remdesivir aj bez ich vedomia

Michaelovi Hamiltonovi bola položená otázka, ako je možné podávať remdesivir pacientom bez toho, aby o tom vedeli. Hamilton je právnikom niekoľkých rodín, ktoré žalujú kalifornské nemocnice za vraždu svojich blízkych a vypočul si tisíce príbehov obetí.

„Klamali priamo do tváre,“ povedal.

„Povedali ste zdravotnej sestre, že nechcete remdesivir a ona na to: „Fajn. Ale ste trochu dehydrovaný, tak podme doplniť nejaké tekutiny.“ A pripojila infúziu, ale neboli to tekutiny. Bol to remdesivir.“

Hamilton uviedol, že ďalšou obľúbenou taktikou bolo vyradiť pacientov sedatívami ako morfín a fentanyl. No a kým tam ležali omámení, dostali injekciu remdesiviru.

Ak tajné injekcie remdesiviru nestačili na to, aby vás zabili, v nemocniciach bolo pripravené ďalšie mučenie. Napokon, veď vláda vyplácala nemocniciam veľký bonus za pľúcnu ventiláciu pacientov. Takže pacienti boli ventilovaní, či už chceli alebo nie.

Mnoho pacientov odmietlo ventiláciu, pretože celý proces je nočnou morou. Ste bolestivo intubovaný, neschopný hovoriť. Vaše pľúca sa pod tlakom vháňaného vzduchu začnú trhať a môžete dostať bakteriálny zápal pľúc, ktorý nemocnica odmietne liečiť.

Metódy nátlaku vražedných lekárov na pacientov

„Nie“ však nie je prijateľná odpoveď, keď sú v hre peniaze pre nemocnicu. Preferovanou metódou zdravotníckeho personálu na získanie „súhlasu“ bolo neľútostné šikanovanie, krik, nátlak a vyhrážky, až kým pacient napokon neustúpil.

Patti Lamarová, vdova po Rayovi, uviedla, že keď im odmietla dovoliť ventilovať svojho manžela, lekári na ňu znova a znova kričali: „Zabíjaš ho! Zabíjaš ho! Zabíjaš ho!“

Keď to už nemohla vydržať, neochotne sa poddala. Ray krátko nato zomrel a Patti dodnes prežíva traumy z tej chvíle.

Michael Hamilton porozprával osud svojej kamarátky, zdravotnej sestry, hospitalizovanej na mieste, kde pracovala 26 rokov. Keď odmietla ventiláciu, doktor skríkol:

„Odmietate lekársku radu! Teraz vám vaša poisťovňa nezaplatí nemocničný účet, keď zomriete! Chcete zbankrotovať svoju rodinu? Chcete to? Chcete to?“

Zdravotná sestra spanikárila a aby ochránila svoju rodinu, tak „súhlasila“. O dva dni neskôr zomrela.

„Bola to bežná technika,“ povedal Hamilton.

„Počul som to už stokrát. Povieť pacientovi, že pokiaľ neurobí to, čo mu lekár povie, zruinuje svoju rodinu, pretože poisťovňa nezaplatí nemocničné účty. Nikto to nechce urobiť svojej rodine.“

Znie vám toto ako informovaný súhlas? Znie to skôr ako lekárske vydieranie!

Celé nemocničné prostredie bolo peklom zneužívania, v ktorom informovaný súhlas nebol ani len vzdialenou spomienkou. Hamilton potvrdil, že pacientom bol rutinne odopieraný akýkoľvek prístup k jedlu a vode, boli ohrození 50 liekmi obsahujúcimi látky, ktoré sa navzájom kontraindikovali.

Pacienti boli mučení kyslíkovými prístrojmi nastavenými na tak vysoké úrovne, že nemohli dýchať, boli pripútaní remeňmi k posteli až im krvácali zápästia a ruky im sčerneli.

Jeho príbehy odrážajú rovnaký horor ako ďalších 1 000 zozbieraných svedectiev projektu „Covid-19 Human Betrayal Memory Project“ (Projekt pamätí ľudskej zrady počas Covidu-19), ktorý dokumentuje osudy obetí.

Konečným odmietnutím informovaného súhlasu bolo odmietnutie nemocníc povoliť pacientom odísť.

„Pacienti stratili všetky práva, keď išli do nemocnice,“ povedal senátor Ron Johnson Patty Myers v jeho dokumente Making A Killing (Dokonanie vraždy). „Stali sa väzňami.“

Vzniklo doslova „hnutie záchrany pred nemocnicami“, keď si zúfalí členovia rodiny najímali právnikov, aby sa pokúsili dostať svojich blízkych z nemocničnej „starostlivosti“.

Ralph Lorigo, právnik v Buffale, povedal, že v každom prípade, keď sa mu podarilo dostať prípad pacienta pred sudcu a sudca rozhodol v prospech rodiny, pacient odišiel domov a prežil. Vo všetkých prípadoch, keď sudca odmietol prejednať prípad alebo rozhodol v neprospech rodiny, pacient zomrel.

Záver

Každý človek je suverénny jedinec s neodňateľnými právami na život, slobodu a hľadanie šťastia, nie vrecom mäsa, ktoré treba považovať za príležitosť na zisk.

Informovaný súhlas musí byť oživený z hrobu, ak majú mať ľudia šancu bojovať proti mocným finančným záujmom, ktoré sa proti nim spojili. A samozrejme, covidové zločiny musia byť spätne vyšetrené a všetci zločinci a vrahovia prísne potrestaní. Inak to spraví v budúcnosti znova.

[ZDROJ](#)

Překlad: Badatel.net